

Środa, 9 lipca 2008 r.

25. wzywa Prezydium Parlamentu Europejskiego i jego służby, aby dały przykład wdrażając własne decyzje i zwiększając środki zarządzania mobilnością w odniesieniu do posłów do PE, personelu i osób odwiedzających, w celu włączenia przez Parlament zrównoważonej mobilności do wdrażania rozporządzenia w sprawie EMAS;

*

* *

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Raport roczny EBC za rok 2007

P6_TA(2008)0357

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie raportu rocznego EBC za rok 2007 (2008/2107(INI))

(2009/C 294 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając raport roczny Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za 2007 r.,
 - uwzględniając art. 113 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 15 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego załączonego do traktatu,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 1998 r. w sprawie odpowiedzialności demokratycznej na trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i zatrudnienia (część: ogólne wytyczne dla polityk gospodarczych państw członkowskich i Wspólnoty): rozpoczęcie nowego cyklu (2008-2010) ⁽²⁾
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej — sukcesy i wyzwania” (COM(2008)0238),
 - uwzględniając przegląd stabilności finansowej EBC z grudnia 2007 r. i jego raport w sprawie integracji finansowej w Europie z kwietnia 2008 r.,
 - uwzględniając wiosenne prognozy ekonomiczne Komisji na lata 2008-2009,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0241/2008),
- A. mając na uwadze, że w 2007 r. PKB strefy euro wzrósł o 2,6 % (w porównaniu z 2,7 % w 2006 r.) pomimo warunków zwiększonej niepewności wynikającej z napięć finansowych w drugiej połowie roku,
- B. mając na uwadze, że stopa inflacji wyniosła 2,1 % w porównaniu z 2,2 % w 2006 r. pomimo sytuacji gospodarczej, która charakteryzowała się znaczącą presją na wzrost cen,
- C. mając na uwadze, że EBC w 2007 r. w dalszym ciągu zmieniał stopy procentowe z 3,5 % w grudniu 2006 r. do 4,0 % w czerwcu 2007 r i utrzymał ten poziom w drugim półroczu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 4.5.1998, s. 177.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0058.

Środa, 9 lipca 2008 r.

- D. mając na uwadze, że w oświadczeniach Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju wzywa się do bardzo ostrożnego podejścia do podnoszenia stóp procentowych w strefie euro,
- E. mając na uwadze, że w 2007 r. kurs wymiany euro wzrósł o 6,3 % w nominalnym ujęciu efektywnym i że szczególnie wysoka aprecjacja nastąpiła względem dolara USA (11,8 %),
- F. mając na uwadze, że napięcia na rynku finansowym i nierównowaga globalna stanowią zagrożenie dla ogólnoswiatowego wzrostu gospodarczego i zmian kursów walutowych,
- G. mając na uwadze, że oczekuje się, iż w 2008 r. inflacja w strefie euro wzrośnie do 2,0 %-3,0 %, odzwierciedlając w znacznej mierze aktualną tendencję wzrostu cen towarów, a następnie spadnie do bardziej umiarkowanego przedziału 1,2 %-2,4 % w 2009 r.,
- H. mając na uwadze, że głównym celem EBC oraz Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) jest utrzymywanie stabilności cen przy jednoczesnym wspieraniu ogólnej polityki gospodarczej Wspólnoty, tak jak określa to art. 105 traktatu WE; uznając w tym kontekście pełną niezależność EBC i ESBC,
- I. mając na uwadze, że EBC stoi przed dylematem, jakim jest konieczność podjęcia wyzwań związanych z rosnącą inflacją oraz pierwszymi oznakami spowolnienia gospodarczego wynikającego z napięć finansowych w ostatnich miesiącach,
- J. mając na uwadze, że Parlament pragnie przyczynić się do wzmocnienia roli i międzynarodowego autorytetu EBC oraz strefy euro na scenie międzynarodowej,

EBC dziś

1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w dziesięć lat po zainicjowaniu unii gospodarczej i walutowej (UGW) EBC i euro są szanowane i ogólnie akceptowane w ramach gospodarki światowej, i zauważa, że euro stało się walutą o światowej pozycji niemal dorównującej pozycji dolara USA;
2. przypomina, że traktat WE czyni wyraźne rozróżnienie między celami EBC w zakresie stabilności cen z jednej strony a wspieraniem ogólnej polityki gospodarczej z drugiej strony, w związku z czym obydwa cele nie mogą być po prostu traktowane jako wymienne; uznaje pełną niezależność EBC w realizacji tego podwójnego mandatu i przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w myśl traktatu z Lizbony EBC powinien się stać instytucją UE posiadającą osobowość prawną i jasno określony niezależny status polityczny i finansowy; wyraża przekonanie, że uznanie EBC za instytucję wspólnotową wzmacnia odpowiedzialność Parlamentu, szczególnie zaś komisji odpowiedzialnej za sprawy gospodarcze i walutowe, jako instytucji, przed którą EBC odpowiada za decyzje dotyczące polityki pieniężnej;
3. wita Cypr i Maltę w UGW i odnotowuje ich pomyślną akcesję;

Stabilność finansowa

4. wyraża uznanie dla znakomitej pracy EBC w ograniczaniu napięć finansowych wywołanych przez kryzys na amerykańskim rynku kredytów hipotecznych wysokiego ryzyka, zwłaszcza dla operacji rozpoczętej w dniu 9 sierpnia 2007 r., w wyniku której dostarczono rynkowi płynności w kwocie 95 mld euro, w formie przetargu o stałej stopie procentowej wynoszącej 4,00 %, zgodnie z tą samą procedurą, co w przypadku zwykłych operacji rynkowych EBC; zauważa, że operacja ta, wraz z operacjami dostrajającymi i następującymi po nich rozlicznymi cotygodniowymi operacjami refinansującymi, zdołała ustabilizować bardzo krótkoterminowe stopy procentowe; uważa, że wskazuje to ponownie na wartość wspólnej polityki walutowej kształtowanej przez EBC, która stabilizuje gospodarkę w okresach niestabilności;
5. podziela poglądy EBC, że rosnąca złożoność instrumentów finansowych i nieprzejrzystość operacji instytucji finansowych może powodować większą niepewność co do poziomu podejmowanego ryzyka, tego, kto ostatecznie je ponosi, oraz wielkości potencjalnych strat;

Środa, 9 lipca 2008 r.

6. podkreśla potrzebę ustanowienia ram UE w zakresie nadzoru finansowego; podkreśla, że chociaż traktat WE nie powierza EBC żadnej bezpośredniej odpowiedzialności związanej z nadzorem ostrożnościowym instytucji kredytowych i stabilnością systemu finansowego, istnieje potrzeba ścisłego włączenia EBC w nadzór;

7. uważa, że skuteczne opanowanie aktualnego kryzysu finansowego wzmocniło EBC; przyjmuje z zadowoleniem zwiększoną wiarygodność i międzynarodowe uznanie EBC; wzywa Eurogrupę, aby poszła śladem EBC i zwiększyła swoją wiedzę fachową i koordynację w kwestiach związanych z regulacją i nadzorem rynków finansowych;

8. podkreśla zwiększoną potrzebę współpracy pomiędzy bankami centralnymi i organami nadzorczymi celem utrzymania stabilności na rynkach finansowych, w szczególności mając na względzie coraz bardziej zintegrowane systemy finansowe; zwraca się do EBC o dalsze działania na rzecz poprawy integracji i komunikacji na szczeblu wewnątrzunijnym oraz w ramach stosunków z innymi bankami centralnymi i odnośnymi instytucjami, szczególnie z Bankiem Anglii (Bank of England), ponieważ Londyn jest najważniejszym centrum finansowym w Unii Europejskiej; wzywa EBC do odgrywania czynnej roli na różnych forach omawiających zmiany w zakresie nadzoru, np. w działaniach wynikających z procedury Lamfalussy'ego;

9. uznaje, że główne banki centralne, takie jak EBC i amerykańska Rezerwa Federalna, przestrzegają przed lekceważeniem zagrożeń gospodarczych przed kryzysem „bańki internetowej” w latach 2000/2001 lub kredytów hipotecznych wysokiego ryzyka w 2007 r.; zauważa, że rynki finansowe nie zdołały skutecznie zareagować na te ostrzeżenia; w związku z tym zwraca się do EBC o przeanalizowanie tej reakcji i zaproponowanie sposobów poprawy korelacji między takimi perspektywicznymi ostrzeżeniami a reakcjami rynkowymi; w świetle niedawnych napięć finansowych wzywa EBC do analizy i oceny konsekwencji kryzysu finansowego i rozważenia, czy posiada on wystarczające instrumenty działania w obliczu ponadgranicznego europejskiego kryzysu finansowego oraz jakich uprawnień potrzebuje do poprawy nadzoru ostrożnościowego w skali makro w strefie euro;

Rozwój gospodarczy i monetarny

10. zauważa trwającą dyskusję na temat sposobu definiowania stabilności cen, w związku z którą niektórzy opowiadają się za strategią bezpośredniego celu inflacyjnego; uważa jednak, że system dwu filarów oparty na M3 jest najwłaściwszym sposobem pomiaru stabilności cen; zwraca się do EBC o podjęcie działań na rzecz ciągłej poprawy tego systemu; uznaje wartość dodaną informacji dodatkowych i wczesnego ostrzegania przed ryzykiem inflacyjnym oraz swobodę działania, jaką zapewnia taki system;

11. podkreśla, że zagrożenia niesymetrycznym rozwojem sytuacji gospodarczej w strefie euro mogą wzrosnąć wraz ze zwiększeniem liczby jej członków, ponieważ narastają różnice pod względem wielkości i dojrzałości ich gospodarek; wzywa EBC do zwrócenia szczególnej uwagi na tę sytuację oraz do wczesnego przeciwdziałania tym zagrożeniom i powiadomienia o nich państw członkowskich;

12. wzywa wszystkie państwa członkowskie należące do strefy euro, państwa członkowskie, które postanowiły pozostać poza nią, oraz kandydujące do niej państwa członkowskie do uwzględnienia tych wyzwań, a co za tym idzie, pełnego przestrzegania kryteriów Paktu Stabilności i Wzrostu i — w stosownych przypadkach — spełnienia kryteriów z Maastricht, ponieważ — wraz z konsolidacją fiskalną oraz polityką płacową zgodną z rozwojem sytuacji w zakresie wzrostu i wydajności — stanowi to najsilniejszą ochronę przed wyzwaniami związanymi z asymetrycznym rozwojem sytuacji;

13. podkreśla, że w kontekście niedawnej korekty prognozy dynamiki wzrostu dalsze podnoszenie stóp procentowych powinno być dokonywane z ostrożnością, tak aby nie zaszkodzić wzrostowi gospodarczemu; zaznacza, że aby wesprzeć ożywienie gospodarcze, państwa członkowskie muszą przeprowadzić zarówno konieczne reformy strukturalne, jak i działania inwestycyjne;

14. oczekuje, że Rada będzie jednakowo traktować wszystkie państwa członkowskie kandydujące do strefy euro i w pełni respektować ocenę i zalecenia EBC w zakresie ich gotowości do przystąpienia do tej strefy;

Środa, 9 lipca 2008 r.

15. odnotowuje aprecjację euro, zwłaszcza wobec dolara USA; podkreśla cel stabilności cen, uznając jednak, że duże i szybkie zmiany kursu wymiany euro nie powinny zaszkodzić zdolności EBC do zarządzania swoją polityką pieniężną w konfrontacji ze źródłem inflacji lub też, z drugiej strony, trudnymi perspektywami wzrostu krajów uzależnionych od eksportu; zwraca się do EBC o monitorowanie tej sytuacji i w razie konieczności o podjęcie działań oraz zachęca Eurogrupę, Komisję i EBC do poprawy koordynacji działań w dziedzinie polityki kursowej;

16. uznaje rosnącą presję wzrostową na inflację, do której w szczególności przyczyniają się ceny żywności i energii; zwraca się do EBC o wzmocnienie dialogu z krajowymi bankami centralnymi w tej kwestii celem koncentracji uwagi na stabilności cen w skali światowej;

Zarządzanie i skuteczne podejmowanie decyzji

17. przypomina o nieprzerwanym wezwaniu do większej przejrzystości EBC, która skutkowałaby większą wiarygodnością i przewidywalnością, i wyraża uznanie dla już wprowadzonych usprawnień w tej dziedzinie; uznaje w tym kontekście trudności związane z upublicznieniem protokołów posiedzeń Rady Prezesów EBC, jako że różnice w poszczególnych stanowiskach można by interpretować jako odzwierciedlenie interesów krajowych, co mogłoby powodować naciski rządów państw członkowskich na członków Rady Prezesów; zwraca się do EBC, aby przedstawiał Parlamentowi i opinii publicznej roczne podsumowanie działań przeprowadzonych w celu poprawy jego funkcjonowania, zgodnie z niniejszą rezolucją;

18. jest zdania, że dialog w dziedzinie polityki walutowej pomiędzy Parlamentem a EBC przebiega pomyślnie i należy go dalej umacniać; podkreśla, że odpowiedzialność *ex post* EBC ma kluczowe znaczenie dla zaufania, a więc i stabilności na rynkach finansowych; uważa, że dla jedności Zarządu i Rady Prezesów EBC ważne jest dalsze zaufanie do ich publicznej reprezentacji; popiera ukierunkowaną politykę informacyjną EBC wobec Parlamentu, Rady, Komisji i Eurogrupy; wyraża rozczarowanie niewielkim zaangażowaniem, jakie EBC wykazał w odpowiedzi na rezolucję Parlamentu z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sprawozdania rocznego EBC za rok 2006 ⁽¹⁾; zdecydowanie podkreśla, że wezwanie do poprawy polityki komunikacyjnej EBC należy rozpatrywać tylko w kontekście jednoczesnego zachowania niezależności EBC i jego organów;

19. wzywa EBC, aby w swoich oświadczeniach następujących po podjęciu decyzji przez Radę Prezesów jasno precyzował, czy w trakcie dyskusji łatwo osiągnięto porozumienie, czy też pozostawano przy rozbieżnych opiniach, ponieważ dzięki temu rynki zyskałyby więcej informacji bez szkody dla wspólnej europejskiej perspektywy decyzji Rady Prezesów EBC;

20. wzywa EBC — zważywszy że od dnia 1 stycznia 2009 r. liczba prezesów ma przekroczyć 15 — aby przedstawił propozycję reformy struktury Rady Prezesów; zauważa, że w związku z rosnącą liczbą krajów strefy euro reformy będą tym bardziej konieczne; popiera wcześniejszą sugestię EBC, aby traktować gospodarcze znaczenie uczestniczących państw członkowskich jako najbardziej znaczący czynnik dla rotacyjnego systemu głosowania oraz że liczba decydentów powinna pozostać niska w trosce o skuteczność;

21. jest zdania, że niezależność EBC, w tym procedura mianowania członków Zarządu, sprawdziła się; zaznacza, że w art. 112 ust. 2 lit. b) traktatu WE przewiduje się, że członkowie Zarządu EBC mianowani są spośród osób o uznanym autorytecie i doświadczeniu zawodowym w dziedzinie polityki pieniężnej lub bankowości, oraz podkreśla, że ich przynależność państwowa nie powinna odgrywać żadnej roli i że nadal będą oni oceniani zgodnie ze ścisłymi kryteriami określonymi w traktacie WE, takimi jak kryterium kwalifikacji; uważa, że czynnikiem przyczyniającym się do wzrostu odpowiedzialności demokratycznej *ex-ante* i przejrzystości byłoby poddanie potencjalnych kandydatów wyłonionych i ocenionych przez Radę pod głosowanie zatwierdzające Parlamentu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0349.

Środa, 9 lipca 2008 r.

22. uważa, że z uwagi na przyszły status EBC na mocy traktatu z Lizbony należy wzmocnić rolę Parlamentu w mianowaniu członków Zarządu; podkreśla swoją wolę rozważenia — wraz z innymi instytucjami — ewentualnych możliwości usprawnienia procedury mianowania przed kolejnym odnowieniem składu Zarządu w 2010 r.;

23. uznaje rosnącą rolę Eurogrupy i jej przewodniczącego w określaniu istotnej części programu gospodarczego Unii Europejskiej, zwłaszcza bardziej formalną strukturę i centralną rolę w koordynacji polityki gospodarczej w ramach Eurogrupy, jak określono w art. 136 traktatu WE zmienionego traktatem z Lizbony, również w odniesieniu do państw członkowskich nieuczestniczących w strefie euro; popiera wzmocnienie rozwoju strefy euro przemawiającej jednym głosem na forach międzynarodowych, jak określono w art. 138 traktatu WE zmienionego traktatem z Lizbony, i poprzez przewodniczącego Eurogrupy;

24. przyjmuje z zadowoleniem współpracę pomiędzy EBC, Komisją i sektorem usług finansowych w zakresie pomyslnego wszczęcia inicjatyw jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) i krótkoterminowego europejskiego papieru wartościowego (STEP); uważa, że stanowią one pozytywny wkład sektora usług finansowych w pobudzenie integracji finansowej w Unii Europejskiej;

25. przyjmuje z zadowoleniem pomyslnie rozpoczęcie operacji w systemie Target 2 i ukończenie działań dotyczących migracji do jednolitej platformy; uważa, że stosowanie jednolitej platformy stanowi ważny krok w kierunku integracji finansowej i obniżenia kosztów rozliczeń i rozrachunków; uważa, że EBC powinien teraz pilnie zaproponować strukturę zarządzania Target 2 securities (T2S);

Zewnętrzny wymiar euro

26. odnotowuje stale rosnący status euro jako międzynarodowej waluty; zauważa, że reprezentacja Unii Europejskiej na forach międzynarodowych w zakresie spraw gospodarczych i monetarnych w słabym stopniu odzwierciedla rzeczywistą wagę gospodarczą strefy euro i że można upatrywać w tym przeszkody dla większego wpływu w międzynarodowych sprawach finansowych; wzywa zatem do podjęcia konkretnych kroków na rzecz ujednoliconej reprezentacji strefy euro w międzynarodowych instytucjach finansowych, takich jak MFW;

27. zachęca EBC, aby w dalszym ciągu dążył do umocnienia swojej roli koordynacyjnej w międzynarodowych kontekstach finansowych; uważa, że mocniejszy status euro na arenie międzynarodowej będzie korzystny dla strefy euro, co zachęci nieuczestniczące w niej państwa członkowskie do dążenia do pełnego członkostwa;

*

* *

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Eurogrupie oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
